

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง แรงจูงใจ ของประชาชนในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ ๑) เพื่อศึกษา แรงจูงใจ ของประชาชนในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ใน เทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ๒) เพื่อ เปรียบเทียบแรงจูงใจ ของประชาชนในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ใน เทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ปัจจัยส่วนบุคคล ๓) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ๔) เพื่อประยุกต์ใช้หลักทฤษฎีการวิจัยในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งการวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) ซึ่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากร ในเขตเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ทั้งหมด ๑๐หมู่บ้าน จำนวน ๕,๙๙๘ คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มตัวอย่างตามระดับชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ตามขั้นตอนคือ ทำการหากลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร่ ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่าง คือ ๓๔๘ คน จากนั้นหาขนาดกลุ่มตัวอย่างและสุ่มกลุ่มตัวอย่างของประชากรตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละหมู่บ้านด้วยการเปรียบเทียบสัดส่วนด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยการจับกลุ่มตามพื้นที่เขตหมู่บ้าน จากนั้นจึงทำการสุ่มอย่างเป็นระบบ (Systematic Sampling) โดยการนับเรียงตามลำดับความถี่ (เลขคี่) ของเลขที่บ้าน และเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Anova) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) ในส่วนของข้อคำถามปลายเปิดที่แสดงปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยทำการจัดกลุ่มตามประเด็นที่กำหนดไว้ในแบบสอบถามปลายเปิด จากนั้นทำการวิเคราะห์ โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยทำการจัดกลุ่มข้อมูล (data Grouping)

สาระสำคัญของประเด็นการสัมภาษณ์ จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis Technique)

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ ผลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยส่วนบุคคล

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลริมปิงส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๒ มีอายุระหว่าง ๔๑ - ๕๐ ปี จำนวน ๑๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๐ มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน ๑๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓ มีอาชีพรับจ้างอิสระ จำนวน ๑๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗ และมีรายได้ต่อเดือน ๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๑๒ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๖

๕.๑.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของแรงจูงใจ ของประชาชนในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของแรงจูงใจ ของประชาชนในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลริมปิง มีระดับแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = ๓.๖๙$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีระดับแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = ๓.๗๗$) ในด้านความมั่นคงปลอดภัย ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = ๓.๖๐$) ในด้านความรับผิดชอบ มีรายละเอียดดังนี้

๑) ด้านความมั่นคงปลอดภัย พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลริมปิง มีระดับความคิดเห็นของแรงจูงใจใน การจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน ด้านความมั่นคงปลอดภัย ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = ๓.๗๗$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = ๓.๘๘$) ในข้อที่ว่า ขยะมูลฝอยทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = ๓.๕๖$) ในข้อที่ว่า มีถังขยะมูลฝอยจากเทศบาลวางตามจุดที่กำหนด

๒) ด้านความรับผิดชอบ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลริมปิง มีระดับความคิดเห็นของแรงจูงใจใน การจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน ด้านความรับผิดชอบต่อค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = ๓.๖๐$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = ๓.๗๔$) ในข้อที่ว่า แยกการจัดเก็บชนิดขยะเปียก/แห้ง ก่อนลงถังจัดเก็บ ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = ๓.๔๔$) ในข้อที่ว่า รวบรวมขยะในบ้านมาทิ้งที่ถังขยะของเทศบาลทุกวัน

๓) ด้านสื่อสาร พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลริมปิง มีระดับความคิดเห็นของแรงจูงใจใน การจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน ด้านสื่อสารค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = ๓.๗๑$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = ๔.๐๖$)

ในข้อที่ว่า มีการประชาสัมพันธ์หรือชักชวนกิจกรรมการคัดแยกขยะ ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.42$) ในข้อที่ว่า มีการประเมินด้านผลประโยชน์จากการคัดแยกขยะ

๔) ด้านการยอมรับ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลริมปิง มีระดับความคิดเห็นของแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน ด้านการยอมรับค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.81$) ในข้อที่ว่า ยอมรับในวิธีการจัดเก็บขยะมูลฝอย ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.53$) ในข้อที่ว่า ใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย

๕.๑.๓ ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของแรงจูงใจ ของประชาชนในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็น โดยเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน การทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแตกต่างตามการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ต่อเดือน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๕ ประชาชนที่มีระดับรายได้ต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

๕.๑.๔ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับแรงจูงใจ ของประชาชนในการ จัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

จากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับแรงจูงใจ ของ ประชาชนในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ผู้วิจัย สรุปได้ดังนี้

๑. ปัญหาอุปสรรค

ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับแรงจูงใจ ของประชาชนในการ จัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน คือ

๑) ปัญหาขยะมูลฝอยเกิดจากประชาชนมีจำนวนเพิ่มขึ้นจนไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งมีทั้งประชาชนดั้งเดิม และประชาชนแฝง เช่น กลุ่มแรงงานที่ เข้ามาพักอาศัยเพื่อทำงานในพื้นที่ และประชาชนที่เข้ามาติดต่อธุรกิจค้าขาย ซึ่งล้วนแล้ว แต่เป็นผู้สร้างขยะที่ งื่น สิ้น มากที่สุด จำนวน ๒๑ คน

๒) ประชาชนขาดความตระหนักปล่อยปละละเลย ชอบทิ้งขยะไม่เลือกที่ โดยไม่ คำนึงถึงผลของปัญหาขยะมูลฝอย จนเป็นเหตุให้เกิดปัญหาตามมาจำนวนมาก จำนวน ๑๔ คน

๓) สถานที่ทิ้งขยะของเทศบาลมีพื้นที่ จำกัดและไม่มีความเหมาะสม กล่าวคือ ที่ฝัง กลบตั้งอยู่ใกล้ แหล่งชุมชนส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของ ประชาชนในด้านกลิ่น พาหะนำโรค และควันไฟ เป็นต้น จำนวน ๑๑ คน

๔) มีงบประมาณจำนวน จำกัด จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยได้เพียงลำพัง องค์กรเดียว จำนวนน้อยที่สุด จำนวน ๗ คน

๒. ข้อเสนอแนะ

ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับแรงจูงใจ ของประชาชนในการ จัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน คือ

๑) เทศบาลควรจัดกิจกรรม โครงการเพื่อรณรงค์ ให้ความรู้แก่ประชาชนในการคัด แยกขยะ และลดการใช้วัสดุที่ทำลายยาก เช่น โฟม ถุงพลาสติก มากที่สุด จำนวน ๑๘ คน

๒) ผู้บริหารเทศบาล ควรกำหนดนโยบายด้านการจัดการขยะมูลฝอยเป็นนโยบาย หลักในการพัฒนาท้องถิ่น จำนวน ๑๕ คน

๓) ให้ประชาชนได้มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยของชุมชน ซึ่งอาจจะเป็น การให้รางวัลแก่ชุมชนที่ปฏิบัติงานได้อย่างยอดเยี่ยม จำนวน ๑๐ คน

๔) ให้เทศบาลจัดหางบประมาณจากองค์กรอื่นเพื่อนำมาใช้จ่ายเป็นการแก้ไข ปัญหา ขยะมูลฝอย จำนวน ๖ คน

๕) ให้เทศบาลจัดหาสถานที่ทิ้งขยะแหล่งใหม่ จำนวนน้อยที่สุด จำนวน ๔ คน

๕.๑.๕ แนวทางเกี่ยวกับแรงจูงใจของประชาชนในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

จากการวิจัยเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับแรงจูงใจ ของประชาชนในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

๑) แนวทางการ นำหลักธรรมาธรรม ไปใช้ เป็นแรงจูงใจ ในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

พบว่า การนำหลักธรรมาธรรมมาใช้ในการสร้างแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง ต้องเริ่มจากสร้างนิสัยให้เกิดความขยันหมั่นเพียร เสียสละ ความสุขสบายและผลประโยชน์ต่อส่วนรวม

๒) แนวทางการนำหลักธรรมาธรรม ไปใช้กับหน้าที่และขอบเขตของผู้ปฏิบัติงานในการจัดการมูลฝอยในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

พบว่า ปัญหาขยะมูลฝอยในชุมชนนั้นต้องเริ่มจากตัวของประชาชนก่อนคือฝึกนิสัยของตัวเอง คือใช้หลักทมะและจาคะในหลักธรรมาธรรมซึ่งก็คือการข่มใจ ฝึกนิสัย ความเสียสละ สุขความสบายและผลประโยชน์ส่วนตน

๓) แนวทางการ นำหลักธรรมาธรรม ไปใช้กับโครงการคัดแยกพัฒนาการจัดขยะ ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

พบว่า โครงการคัดแยกขยะมูลฝอยจะต้องมีความร่วมมือจากชุมชนในเทศบาลและให้การอบรมประชาชนในชุมชน เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อชุมชน สิ่งแวดล้อม ให้ปลอดจากมลพิษจากขยะมูลฝอย โดยเทศบาลจะจัดภาชนะแยกเป็นสีๆ เช่น สีแดงคือขยะอันตราย สีเขียวคือขยะเปียก สีเหลืองคือขยะแห้ง เป็นต้น

๔) แนวทางการ นำหลักธรรมาธรรม จะช่วยให้ประชาชนในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน มีแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอยมากขึ้นเพียงใด

พบว่า ประชาชนในชุมชนต้องละผลประโยชน์ส่วนตัวใจกว้างมากขึ้นพร้อมที่จะรับฟังความทุกข์ของคนอื่น และร่วมมือกันช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เจริญด้วยสติปัญญา ปัญหาขยะมูลฝอย และปัญหาความขัดแย้งในชุมชนจะหมดไป

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจของประชาชนในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน พบว่าระดับของแรงจูงใจของประชาชนในการจัดเก็บขยะมูลฝอย โดยภาพรวมอยู่ในระดับที่มาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ประชาชนในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูนมีแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอยในระดับหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยในเทศบาลริมปิงเป็นอย่างมาก เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยที่ได้ มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

๑) จากการวิจัย พบว่า แรงจูงใจของประชาชนในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ด้านความมั่นคงปลอดภัย ในเรื่องของ ขยะมูลฝอยทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ ($\bar{x} = 3.81$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ประชาชนคำนึงถึงมลพิษที่จะเกิดขึ้นทางอากาศเป็นอย่างมาก เพราะจะส่งผลกระทบต่อระบบทางเดินหายใจและปัญหาสุขภาพตามมา

๒) จากการวิจัย พบว่า แรงจูงใจ ของประชาชนในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ด้านความรับผิดชอบ ในเรื่องของ แยกการจัดเก็บชนิดขยะเปียก/แห้ง ก่อนลงถังจัดเก็บ ($\bar{x} = 3.65$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ประชาชนมีจิตสำนึกที่ดีต่อชุมชนมากที่จะช่วยกันคัดแยกขยะเพื่อสะดวกต่อการจัดเก็บของเทศบาล ช่วยให้สามารถนำขยะไปทำลายและรีไซเคิลได้รวดเร็วขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ พชรวรรณ ศรีวัลย์^๑ ซึ่งได้ทำการ ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการกำจัดขยะของประชาชนในชนบทจังหวัดนครนายกผลการวิจัยพบว่าความรับผิดชอบในการกำจัดขยะในครัวเรือนอยู่ในระดับ “มาก”

๓) จากการวิจัย พบว่า แรงจูงใจ ของประชาชนในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ด้านสื่อสาร ในเรื่องของ มีการประชาสัมพันธ์หรือชักชวนกิจกรรมการคัดแยกขยะ ($\bar{x} = 4.00$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เทศบาลมีการประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมชักชวนให้ประชาชนในชุมชนริมปิง ร่วมกันคัดแยกขยะออกเป็นชนิดและประชาชนก็ให้ความสนใจร่วมมือในเรื่องนี้เป็นอย่างดี

๔) จากการวิจัย พบว่า แรงจูงใจ ของประชาชนในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ด้านการยอมรับ ในเรื่องของ ยอมรับในวิธีการจัดเก็บขยะ มูลฝอย ($\bar{x} = 3.74$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ประชาชนในเทศบาลตำบลริมปิงยอมรับมาตรการวิธีการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามนโยบายที่เทศบาลกำหนดเป็นอย่างดี

๕) จากการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจใน การจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

^๑ พชรวรรณ ศรีวัลย์, “พฤติกรรมการกำจัดขยะของประชาชนในชนบทจังหวัดนครนายก”, ปัญหาพิเศษ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ: มหาวิทยาลัยบูรพา), ๒๕๕๒.

๐.๐๑ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า อายุที่แตกต่างกันส่งผลต่อความคิดเห็นที่ต่างกันด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอายุนั้นเป็นตัวกำหนดสภาพความคิดของแต่ละบุคคล ที่ถึงแม้ว่าแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอยนั้นจะขึ้นอยู่กับเทศบาลเป็นส่วนใหญ่ แต่บางแรงจูงใจก็เป็นอำนาจของประชาชนในเทศบาลเองที่จะตัดสินใจ ทำให้บางครั้งความคิดเห็นในเรื่องแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอยแตกต่างกันไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ชัชกุล รัตนวิบูลย์**^๒ ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในชุมชนเขตสายไหมกรุงเทพมหานครผลการศึกษพบว่าประชาชนที่มีอายุระดับการศึกษาอาชีวะระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชนและรายได้เฉลี่ยในครัวเรือนแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน

๖) จากการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระดับการศึกษาอาจส่งผลต่อความคิดเห็นที่ต่างกันด้วย ประชาชนที่มีระดับการศึกษาที่สูงอาจมีความคิดเห็นที่ต่างไปจากประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำในแง่ของการใช้ความรู้ในการทำงานร่วมกัน ซึ่งอาจก่อให้เกิดความแตกต่างทั้งในเรื่องของวิธีการและองค์ความรู้ในการจัดเก็บขยะมูลฝอยแตกต่างกันไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ณัฐรดี คงตัน**^๓ ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตมินบุรีกรุงเทพมหานครพบว่าประชาชนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยโดยรวมดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่๖หรือเทียบเท่า

๗) จากการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า อาชีพมีผลต่อการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลริมปิงด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาชีพที่ต่างกันอาจมีวิธีการจัดเก็บขยะมูลฝอยที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งอาจจะแตกต่างในแง่วิธีการหรือกระบวนการในการจัดเก็บ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ชัชกุลรัตน วิบูลย์**^๔ ซึ่งได้ทำการ ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในชุมชนเขตสายไหมกรุงเทพมหานครผลการศึกษพบว่าประชาชนที่มีอายุระดับการศึกษาอาชีวะระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชนและรายได้เฉลี่ยในครัวเรือนแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน

^๒ ชัชกุล รัตนวิบูลย์, “การจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในชุมชนเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร” , วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร), ๒๕๕๓.

^๓ ณัฐรดี คงตัน, “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตมินบุรี กรุงเทพฯ” , วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง), ๒๕๕๖.

^๔ ชัชกุล รัตนวิบูลย์, “การจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในชุมชนเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร” , วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร), ๒๕๕๓.

๘) จากการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า รายได้มีผลต่อการจัดเก็บขยะมูลฝอยด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้ต่างๆ มีช่วงเวลาในการจัดเก็บที่แตกต่างกันด้วย ดังนั้นแล้ว รายได้จึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความแตกต่างทางความคิดเห็นต่างกันไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุวัฒน์ ฤทธิ์สำเร็จ**^๕ ซึ่งได้ทำการ ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย: ศึกษากรณีของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบางเสาธงกิ่งอำเภอบางเสาธงจังหวัดสมุทรปราการ พบว่าเพศสภาพในที่อยู่อาศัยรายได้มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะทั่วไป

- ๑) เทศบาลตำบลริมปิงควรจัดทำนโยบายเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยใหม่
- ๒) เทศบาลตำบลริมปิง ควรมี นโยบายให้เกิดการ ส่วนร่วมของคณะกรรมการ และประชาชนในชุมชน ในการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย
- ๓) เทศบาลตำบลริมปิงควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนที่ถูกต้อง
- ๔) เทศบาลตำบลริมปิงควรหาวิธีการการนำขยะในชุมชนกลับมาใช้ใหม่

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- ๑) ควรศึกษาถึงบทบาทและหน้าที่ของประชาชนในการจัดเก็บขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลริมปิง
- ๒) มีการศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยในเทศบาลตำบลริมปิง
- ๓) ควรศึกษาถึงการนำหลักทฤษฎีธรรม มาประยุกต์ใช้ในการสร้างแรงจูงใจในด้านอื่นๆ เพื่อก่อให้เกิดแนวทางในการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพได้หลากหลายมากขึ้น

^๕ สุวัฒน์ ฤทธิ์สำเร็จ, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย: ศึกษากรณีของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบางเสาธง กิ่งอำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร), ๒๕๕๔.